

VOORWAARDEN VOOR HET GEBRUIK VAN GEESTELIJKE KRACHTEN IN DE STOF DOOR MENS EN GEEST

Aan het begin van deze bijeenkomst zoals altijd, wil ik u er eerst op wijzen dat we niet onwetend of onfeilbaar zijn. Het is erg belangrijk dat u zelf nadenkt. Wat Het onderwerp betreft, ik heb een onderwerp in gedachte, maar als u wilt kunt u er zelf ook een vaststellen. Zo ja, dan wil ik dat nu graag van u horen.

❖ *Er is een suggestie ingediend: De voorwaarden tot het gebruik van geestelijke krachten in de stof door mens.en geest.*

Kijk, een geest die geen kracht heeft, heeft geen geestelijke kracht, maar op het ogenblik dat je geest bent heb je geestelijke kracht en als je jezelf dus beheerst als geest kun je die kracht dus gebruiken op verschillende manieren. Bij een mens ligt dat een beetje anders. Mag ik bij het begin beginnen? Luister, het is voor u waarschijnlijk een theorie maar het ligt zo ontzettend dicht bij een werkelijkheid die je niet in woorden kunt uitdrukken dat ik ze toch eerst graag naar voren breng. Kijk, er is een werkelijkheid en die werkelijkheid is tijdloos. In die werkelijkheid bestaan we ook werkelijk. Al datgene wat we in de verschillende werelden van de geest en eventueel in de stof denken te zijn en denken te beleven is alleen maar een gedeeltelijke projectie van datgene wat we werkelijk zijn. In die werkelijkheid zijn we verbonden met alle krachten. Om het heel simpel te zeggen: we zijn een deel van de goddelijke uiting en beschikken als zodanig over een deel van de goddelijke kracht. Die kracht bezitten we ook in elke projectie, maar we zijn er ons niet van bewust.

Nu kan ik begrijpen dat een mens hier spreekt over geestelijke kracht, ofschoon ja, de geestelijke wereld niet veel meer is voor velen dan een veredeld stukje astraal gebied. Maar die kracht is dus niet beperkt tot één wereld. Ze is deel van uw wezen en ze gaat uit van de harmonie die bestaat tussen uw eigen wereld en uw eigen wezen. Hoe meer u zich bewust bent van de kracht in uzelf, en hoe meer u verbonden bent met die wereld, met die beperkte wereld om u heen, hoe gemakkelijker u dus de kracht van de geest kunt gebruiken.

Het is allemaal wat theoretisch, ik zeg het al, maar hoe moet ik anders voorwaarden gaan noemen die nodig zijn voor het juist gebruiken van geestelijke kracht want de meeste mensen denken dat dat onderworpen moet zijn aan de regels van de menselijke moraliteit, regels van menselijk inzicht of filosofische en esoterische achtergrond. In de praktijk is het eigenlijk heel anders en dat kunt u beter begrijpen wanneer u dit eerste stukje niet vergeet. Dus nogmaals, u bent een deel van het totaal, beschikt over de kracht van dat totaal of althans een deel daarvan in een werkelijkheid die hoger is en vollediger dan elke wereld die je afzonderlijk kunt beleven. Die kracht is deel van uw werkelijke ik en kan als zodanig in elke wereld, onverschillig welke, tot uiting komen. Blijf onthouden: Wat ben ik? Er is een mate van zelfkennis nodig om die kracht te gebruiken. Heel veel mensen denken dat je geestelijke kracht gebruikt door je bijzonder te concentreren of door te mediteren of te contempleren. In feite echter zijn al die methodes niets anders dan een poging om je zover van je huidige ik-waardering te vervreemden, dat je daardoor het werkelijke ik meer kans geeft. Het zijn dus wegen, maar het zijn zeker niet de belangrijkste of de enige wegen.

De geestelijke kracht kan alleen in u werken wanneer u zich daarvan bewust bent. Hoe je dat doet, doet niet terzake. Of u meent dat er een God buiten u bestaat die u deze kracht tijdelijk leent, of u meent dat er een goeroe achter u staat of een of andere geest of leermeester, al deze voorstellingen dienen er alleen voor om u in staat te stellen de kracht waarover u werkelijk beschikt, te activeren zonder gehinderd te worden door uw eigen gevoel van onvermogen. Dat is dan de eerste voorwaarde dus: **Weten dat de kracht in jezelf is**. Laten we aannemen dat je dat kunt. Dan is er een tweede voorwaarde: **Je kunt die kracht alleen gebruiken in directe eenheid met of directe antithese tot datgene wat buiten u bestaat**. Op het ogenblik dat je die kracht gebruikt tegen iets anders, verminder je gelijktijdig de betekenis van de kracht in jezelf voor jezelf. Is er een kwestie van, ja, we kunnen het liefde noemen, naastenliefde, men kan het medegevoel noemen of hoe dan ook, waardoor je zegt:

“Ja maar, wat in die wereld is daar wil ik iets in zijn, iets betekenen of helpen”, dan ontstaat daardoor een relatie waardoor u die ander kracht geeft, maar die kracht is in uw eigen gevoel iets bijzonders, ze is iets goddelijks. Daardoor stelt u zich meer in op de werkelijke wereld waar uw ware ik woont en krijgt u de beschikking over een groter gedeelte van de kracht die tot uw zijn behoort.

Dan zeggen de mensen: “Ja, maar je kunt dat alleen maar doen, en de één die komt aandragen met kloosterregels en de ander met het aanhangen van een bepaalde leer. Iedereen heeft er wel een bepaalde methode voor”. Men verwacht de methode met het resultaat. Het resultaat is op elke wijze te behalen. En zo vreemd het moge klinken, van zelfkwelling, ascese uit, via allerhande methoden van zelfhypnose en zelfsuggestie, van diepe innerlijke contemplatie, van esoterische bewustwording, tot de eenvoudige, ja, hoe moet ik het zeggen, zeg maar op seksualiteit gebaseerde ritens van bepaalde volkeren toe, is het mogelijk die kracht a.h.w. te wekken.

Het wekken van de kracht is dus niet gebonden aan de methode, maar elke mens kan alleen een weg of een methode volgen die door hem of haar volledig aanvaardbaar is. En daarin schuilt, dacht ik, een van de grote moeilijkheden. Je hebt een bepaald type, een bepaald karakter. Je leeft in een maatschappij die alleen al door opvoeding je geconditioneerd heeft. Het zal duidelijk zijn dat ingaan tegen alle dergelijke voorwaarden en betekenissen wel mogelijk is, maar dat het zoveel weerstanden in je oproept, een zo grote twijfel ook aan jezelf tot stand brengt, dat je daardoor alleen al niet in staat bent om die kracht werkelijk en volledig in jezelf op te nemen, laat staan vanuit uzelf te projecteren. Ze is er wel, maar ze kan niet geactiveerd worden.

Dus, zoek altijd de weg die bij u past en als die weg loopt via de kerk, dan gaat u naar de kerk. Loopt die weg via een klooster, dan gaat u naar een klooster en als het toevallig via het café loopt, het estaminet, dan gaat u daar naartoe want je kunt de waarheid soms net zo goed vinden in een preek als in een pul bier. De waarheid is namelijk iets wat je niet vatten kunt. Alles wat je waar noemt is alleen maar een klein vleugje van een mogelijke werkelijkheid, meestal dan nog begraven onder reeksen van rationalisaties, verklaringen en openbaringen waar je uiteindelijk weinig of niets aan hebt.

Realiseer je dus gewoon wie en wat je bent. Aanvaard jezelf zoals je bent, dat is ook een belangrijke eis. Kijk, wanneer je jezelf bestrijdt, dan put je niet alleen je eigen vermogen van kracht uit, maar vooral ook je besef van eenheid, van innerlijke eenheid en werkelijkheid waardoor je dat innerlijk licht en daarmee de noodzakelijke kracht die u geesteskracht of geestelijke kracht noemt, tot uiting te brengen. Dus, zorg dat je met jezelf tevreden bent, dat je overeenkomt met jezelf.

Dan is een regel die niemand mag vergeten dacht ik: **Het gebruiken van de kracht in zichzelf moet een natuurlijk verschijnsel zijn.** Op het ogenblik dat je het omgeeft met allerhande ritens word je van die ritens steeds meer afhankelijk. Op het ogenblik echter dat je het beschouwt als heel normaal, dat je in jezelf denkt aan kracht en dat je die kracht hebt en ze geeft, verloopt het proces voortdurend juist.

Dus, verbind aan het ontvangen, erkennen en uitstralen van de kracht, nimmer bepaalde ritens of bepaalde voorwaarden. De enige werkelijke voorwaarden die er in liggen, liggen in uw eigen geaardheid, in uw persoonlijkheid, uw manier van leven en denken, niet in een of andere kosmische regel.

Dan moet je natuurlijk ook begrijpen dat kracht iets is waar iedereen in gelooft, maar dan wel vooral bij een ander. Een mens gelooft in macht, niet in kracht. Dat men gelooft in macht en niet in kracht weet u duidelijk uit al die vreemde sociale en economische manipulaties van de laatste tijd, uit die enorme hang naar steeds meer wapens, totdat in feite men elkaar de vrede tracht af te persen door, als je eerlijk bent, te dreigen met zelfmoord. Dergelijke misvattingen, dat macht kracht zou betekenen, moet u dus maar achterwege laten. De werkelijke kracht kan alleen daar bestaan, waar de behoefte aan macht niet, of niet in grote mate aanwezig is. Denk nooit aan datgene wat het gebruik van de kracht voor u betekent, dit manifesteert zich wel vanzelf. Gebruik de kracht naar buiten toe. Zeg nooit: In mij is de kracht maar ik kan ze niet uiten. Datgene wat je niet naar buiten kunt brengen bestaat voor jou nog niet. En dan mag het honderdduizend keer echt en werkelijk in je leven, zolang je het niet gebruiken kunt, heb je het niet. Dan kun je het niet in deze wereld waar maken. Dus, wanneer u gelooft in geestelijke

kracht, wanneer u wilt werken met geestelijke kracht, dan is dat niet in de eerste plaats het proces van diep in jezelf er naar kijken, dan is het het proces van beseffen dat het in je is en het naar buiten brengen. De resultaten zijn afhankelijk van de mate van harmonie die bestaat, ook dat moet u beseffen. Wanneer iemand u vijandig is en u geeft die ander liefde, dan wordt die ziek van haat. Wanneer een ander u lief heeft en u geeft hem die kracht, maar in een vorm die voor die ander niet aanvaardbaar is, dan wijst hij het af en dan wordt die ander ook weer zwak en ziek.

Het kan alleen gebaseerd zijn op een erkenning uwerzijds van die ander vanuit uw standpunt en gelijktijdig in die ander een tenminste niet afwijzen van u, of ten aanzien van u te scherp georiënteerd zijn in liefde en haat. Wat mensen liefde noemen, wat mensen haat noemen, zijn emoties die over het algemeen het werken van licht en het werken van kracht tegen houden. Stel daarom nooit eisen aan de wereld om u heen. De enige eisen die u kunt stellen zijn de eisen die u uzelve oplegt en zelfs die eisen zijn niet te verpakken in leefregels, maar alleen in innerlijk aanvaarden van kracht en het gebruik ervan.

Ja, en dan hebt u ook nog gezegd: "Hoe gaat dat dan met een geest? Een geest, wat is een geest?" Een geest is een dode die leeft, zeggen de mensen op aarde. Of misschien zeggen ze wel: Het is een spook. Een geest is gewoon dat deel van uw bewustzijn dat zich manifesteert in een wereld die niet gelijk is aan de stoffelijke. Daarmee is verder niets gezegd. Dat kan een hele hoge, lichtende wereld zijn, het kan een heel duistere, sombere wereld zijn, maar op het ogenblik dat je in een andere dan de menselijke wereld bestaat ben je vanuit menselijk standpunt een geest. Ik hoop dat u met dat zult toegeven.

Een geest leeft, net als u, voor een groot gedeelte door zijn voorstellingsvermogen. U zult het met me eens zijn dat wat u ziet niet de werkelijkheid is, anders zou de ene niet zeggen: "O, wat een dikke vrouw", en de andere: "O, wat een magere vrouw" en dan zou de éne vrouw niet zeggen: "O, wat een interessant door pokken geschonden gelaat", tegenover een man en de andere: "Nee, geef mij maar die jonge Adonis". Daarachter schuilt wel een werkelijkheid, maar omdat je daar zelf iets aan toevoegt is het niet de werkelijkheid, O.K.?

Een geest leeft in een wereld waarin die concrete werkelijkheid nog veel minder tastbaar is dan in de uwe. D.w.z. dat alles wat in een geest leeft aan ervaring, aan voorstelling, aan angst en aan begeren, bepalend zou zijn voor de wijze waarop hij zijn bestaan aanvaardt en dit is dan de wereld waarin hij vertoeft. Zolang een dergelijke geest zich laat overspoelen door wat hij buiten zich veronderstelt en de antwoorden die hij ongetwijfeld van anderen zou krijgen, dan is hij niet in staat zijn geestelijke kracht te ontplooien. Hij is betrekkelijk machteloos. Hij wordt voortgedreven. Hij is een speelbal van het gebeuren.

Op het ogenblik dat hij beseft dat zijn wereld niet volledig echt is, moet hij in zich iets beseffen dat wel echt is, iets wat waar is. Voor een geest geldt dus als eerste regel: **Besef dat je wereld niet de waarheid is, maar dat de waarheid zich in jou kan openbaren, in jou bestaan.**

De volgende stap is dan weer: **Probeer het licht dat in je leeft uit te stralen in je wereld.** Heel vaak impliceert dat dat die wereld voor jou verdwijnt of totaal verandert, maar dat is minder belangrijk. Belangrijk is dat je werkt met die kracht, met dat licht zoals wij het noemen, in jezelf. Door dit uit te stralen leer je het op bepaalde projecten te richten. Niet alles, maar één bepaald punt, één bepaalde ontwikkeling wordt nu het doel van je uitstraling. Op dat ogenblik leer je gericht werken. De kracht in jezelf wordt in brandpunt gebracht, in focus gebracht op een door jou van te voren gesteld punt of doel. Op het ogenblik dat je deze kracht bezit en beheerst, kun je je richten, niet alleen tot je eigen wereld, maar tot elke wereld die je beseft. Je kunt dus een duisterder wereld betreden en daarin dat licht doen werken. Je kunt ook de wereld van de mensen bereiken en met dat licht werken, maar dat licht is afhankelijk van wat jij beseft te zijn. Het is dus niet een factor die je van buiten af zonder meer kunt oproepen. Het is wel degelijk iets wat ook in jezelf moet bestaan. Zelfs wanneer je buiten je dan meent de bron te vinden, moet het toch eerst in jezelf zijn, anders is het niet mogelijk het buiten je te ontdekken.

Wanneer u dit nu allemaal bekeken hebt en een beetje onthouden, dan weet je dus: Een geest kan werken met zijn geestelijke kracht, zowel op aarde als in andere sferen dan de zijne, op het ogenblik dat hij deze kracht in zichzelf beseft, punt één en punt twee leert deze kracht

vanuit zichzelf te projecteren naar een bepaald punt, naar een bepaalde situatie. En dat geldt voor een mens ook. Misschien denkt u: Nou, daar zitten we allemaal. 't Is mooi dat ze erover praten maar wat doe je er mee? Wanneer je zo denkt doe je er niets mee. Maar misschien kan ik het ook weer het beste proberen te illustreren, maar daarbij heb ik dan wel, dat zeg ik u van tevoren eerlijk en oprecht, een sterk suggestieve benadering voor nodig. Zullen we het doen? Dan beginnen we met te zeggen: U kunt nu uw rol kiezen. U bent toeschouwer, of u bent deelnemer. Toeschouwers houden zich neutraal, bekijken het alleen maar. Deelnemers proberen zo goed als het mogelijk is mijn woorden, maar ook mijn aanwijzingen te volgen.

Om te beginnen, plaats u gemakkelijk, in de gemakkelijkste houding. Punt twee: Probeer nu eens u zo ontspannen mogelijk op te stellen. Er is niets aan de hand. We zijn rustig. Doe even de ogen een beetje dicht. Probeer nu eens in jezelf je voor te stellen dat er licht brandt. Ergens is er een lichtje in u, een gloed. U voelt die gloed ergens, bij het borstbeen bijvoorbeeld of in die buurt. U voelt die gloed langzaam door u heentrekken. Goed denken. In u is er een centrum van geel licht. U probeert u dat voor te stellen. U denkt daaraan. Dat licht wordt sterker, u voelt het. Het is geen licht meer alleen, het is een soort warmte. Een warmte die u voelt trekken. Ze trekt langzaam door uw lichaam heen. Het is wel licht, maar vooral warmte. Dit ben ik, zegt u tot uzelf. Dit is waarheid, dit is warmte, dit is God zoals Hij in mij bestaat en woont. De woorden geven niet, maar het besef. Dit is het hoogste wat ik bezit, dit is mijn werkelijke ik. Al het andere is onbelangrijk. Dit is de bron van mijn kracht. Probeer die kracht te voelen nogmaals. Er is niets dat u op het ogenblik kwaad kan doen. U begint ontspannen te worden, lekker, heerlijk. En nu weten we dat dat licht in ons brandt en gaan we denken aan iets dat geestelijk bereikbaar zou kunnen zijn. Een kracht, een mens die we willen helpen, verandering misschien in onszelf en desnoods maar een verandering alleen maar in ons eigen denken, een nieuw besef, een beter opnemen van kennis. Het geeft niet waar u aan denkt, als u maar weet wat u nu werkelijk zou willen. Dat licht blijft in u bestaan, die gloed trekt nog steeds door u heen. U bouwt nu dat beeld op. Dat wilt u. Nu denkt u even aan dat licht en aan hetgeen u wilt. Heel gewoon. Laat nu vanuit uzelf a.h.w. een klein draadje van vuur, stel dat even voor, een kleine vlam die uitschiet naar dat doel. Doe dat nog een keer en nog een keer

Wanneer u goed gewerkt hebt, hebt u iets gemerkt van de kracht die in u schuilt door een voorstelling te maken en vanuit uw denken daar het licht naartoe te projecteren. Hebt u die kracht gebruikt? U bent er niet aan gewend. En om eerlijk te zijn zal het wel niet zo'n denderend resultaat hebben. Maar iets is er gebeurd. Als u aan een mens hebt gedacht, dan is er iets gebeurd tenzij u dus een tegenstelling hebt tot die mens. Wanneer u gedacht hebt aan een zieke, dan hebt u bepaalde sporen in uw denkgewoonten een beetje veranderd en daardoor zult u anders reageren. Het is heus zo moeilijk niet.

Nu heeft u dit allemaal gedaan onder suggestie een beetje. Er stond iemand voor u en die heeft u dat allemaal voorgekauwd en die heeft u a.h.w. overdonderd. Maar dat licht is nog steeds in u. Er zijn er nog een paar die de warmte nog steeds voelen. Het is er nog. Dan zou u het zelf ook kunnen doen. Nu hebt u bij mij een brandpunt gevonden, iets waardoor u eigenlijk tot die situatie kwam van dat meedenken en van "proberen we het dan maar een keer en laat ik het mij nu maar eens voorstellen en kijken wat het doet", weet je wel?

Dan gaan we één stap verder, want je kunt dat namelijk zelf doen. Maar wat hebt u nodig? In een gemeenschap als deze, en met suggestie - ik ben in feite opgetreden als suggestor - krijg je het vaak wel voor mekaar. Maar je hebt iets nodig. Dat nodige kan vaak in het begin het gezelschap zijn van een paar mensen, gelijkgezinden. Het kan voor heel veel mensen een bepaalde discipline zijn, een dus zich houden aan regels, waardoor dit gemakkelijker beleefbaar wordt. Voor anderen is het misschien weer het spelen van muziek. Je kunt het zo gek niet denken, maar het kan een aanleiding ertoe zijn wanneer je het maar doet met dit doel voor ogen. Dat moet u er bij onthouden.

Dan heb ik u hier met deze kleine demonstratie eigenlijk een antwoord gegeven, een antwoord op de manier waarop je de kracht van je geest kunt gebruiken als mens en nu leeft u op een bepaald niveau, nietwaar, dat is duidelijk. Ik leef op een ander niveau, normaal. En nu ben ik op dit ogenblik vanuit mijn wereld dus abnormaal want ik manifesteer nu op uw niveau, wat overigens niets wil zeggen over mijn geestestoestand, ik wil het er graag bij vermelden.

Wanneer ik leef en ik besef dit licht in mijzelf, dan beïnvloed ik mijn gehele wereld daardoor. Voor mij is er namelijk veel minder vastheid dan voor u. Wanneer ik die kracht gebruiken wil,

dan gaat dat dus een klein beetje anders. Ik heb die voorstelling van dat licht in mij niet nodig omdat ik mijzelf ga beseffen als licht en dan kan ik van daaruit op elke willekeurige manier eigenlijk mijn licht richten en verspreiden. Ik wil ook dit met een voorbeeld onderstrepen. U voelt kennelijk voor een experimentje. Het kan ook geen kwaad, nietwaar?

Wanneer ik dat doe dan kan ik dat doen door een zekere kracht naar u toe te sturen. U hoeft die kracht niet te aanvaarden wanneer u niet wilt. Ik ga u niets opleggen. Ik garandeer u dat vanuit mijn standpunt die kracht goed, licht en lichtend zal zijn. Dat is het enige dat ik kan zeggen. Wilt u het niet, zeg tegen uzelf: Dit raakt mij niet, ik ben alleen maar beschouwer, ik zal eens zien. Wilt u er deel aan nemen, dan is het nog veel eenvoudiger, dan zegt u gewoon: Ik sta er open voor. Klaar. Niets aan de hand dus, niets bijzonders. Nu kan ik dat heel ritueel gaan doen met allerlei gebaren. Ik kan het ook doen met de handjes in de zakken van het lichaam, want licht is niet afhankelijk van gebaren. Gebaren gebruikt men allen maar om een fluïdum, een zekere uitstraling dus in beweging te brengen.

Ik ben licht. In mij is de kracht van alle licht. Ik straal dit licht uit naar allen die dit hier willen ontvangen. In dit licht wil ik u geven, kracht om vrede te vinden, kracht om uw lichaam te doen herstellen. Wil ik u geven kracht om het licht in uzelf te leren beseffen. Hiertoe zal ik het licht dat in mijn wezen is, zoveel mogelijk doen uitstralen naar hen die daarvoor openstaan.

Het is eigenlijk niets hoor en het is toch wat. Het is er wel, maar menselijk gezien is het er niet. Dat is ook begrijpelijk want een geest gebruikt de kracht anders dan een mens dat zou doen. Ik had dat indrukwekkender kunnen maken, maar dan was ik overgegaan ergens op het suggestieve element, dan had ik mij begeven in uw stoffelijke wereld en uw trillingen en alles geactiveerd.

Ik doe dat liever niet. Niet wanneer je probeert iets duidelijk te maken. Maar wanneer u er voor open hebt gestaan, dan garandeer ik u dat voor deze avond ten einde is, u het één en ander in uzelf daarvan gaat bespeuren en dan ligt het aan u wat u er mee doet. Want als ik u kracht van licht geef, dan is dat alleen maar de kracht die in uzelf woont. Meer kan ik u niet geven. Minder zou ik ook niet kunnen geven. Ik heb dus alleen datgene versterkt dat in uzelf aanwezig is en dat betekent dat u meer kunt doen vanuit uzelf, dat u uw geestelijke krachten, mede door deze geestelijke injectie, want meer is het niet, een klein beetje beter en gericht kunt gaan gebruiken. En nu zal het u opvallen dat er niets aan eisen bij te stellen was. Er was geen bepaald voorschrift. De methode die ik gekozen heb was willekeurig. Ze behoorde niet tot een vast ritueel.

Wat voor mij geldt, geldt voor u. Wanneer u wilt weten onder welke voorwaarden en onder welke condities u uw geestelijke kracht kunt gebruiken, dan is het antwoord met deze voorbeelden al gegeven.

Laat mij u nog een paar punten in herinnering brengen voor ik kijk of u zelf vragen te stellen hebt. In de eerste plaats is er een punt van **geloof**. Van het ogenblik dat je gelooft dat je afgescheiden bent van de bron van alle kracht, maak je dit voor jezelf waar. Je moet dus innerlijk kunnen geloven in het behoren tot een grotere kracht.

In de tweede plaats: **Die hogere kracht kan zich niet uitdrukken in de termen van je eigen wereld**. Die kracht kan je geen bevelen geven. Wanneer je die bevelen hoort dan zijn het bevelen die je zelf geeft, niet die welke uit de kracht voortkomen. Probeer daarom nooit van die kracht een bevel te krijgen of een opdracht, of een taak, of een goedkeuring. Probeer alleen haar te beleven.

In de derde plaats: **Als geconditioneerd mens met bepaalde genetische aanleg, met bepaalde door ervaring ontwikkelde karaktertrekken ook, bent u niet in staat om al deze dingen zonder meer terzijde te stellen**. Elk zal moeten zoeken naar zijn eigen methode. Maar de beste methode die ik mij voor kan stellen zal voor de doorsnee mens zijn het behoren tot een groep waarin men werkelijk vertrouwt, het in die groep, zonder kritiek op delen daarvan, tezamen te streven naar die kracht, naar dit licht. Rituelen zijn mooi, maar ze zijn verslavend. Probeer daarom, zoveel mogelijk, vaste rituelen te vermijden. En als u rituelen wilt gebruiken, varieer ze voortdurend. Wanneer u niet zeker bent van uzelf, hebt u gezag nodig. Wanneer u een gezag aanvaardt, of dat nu een voorzitter is, of een goeroe, of een priester of wat anders, onderwerp je daaraan zo lang je voelt niet zelfstandig te kunnen zijn. Je bent niet gehouden tot gehoorzaamheid en zo, maar wil je ontwikkelen, dan is het erg

belangrijk dat je ook deze aanvaarding leert kennen al is het maar omdat je hierdoor meer zekerheid verkrijgt en gemakkelijker de kracht in jezelf ontwikkelt.

En ten laatste, besef dat het woord naastenliefde, of medemenselijkheid, of kosmisch besef, of harmonie, de uitdrukking moet vormen van datgene wat anderen voor u zijn. Wanneer u een mens lief kunt hebben omdat hij mens is, wanneer u, beseffende dat die ander problemen heeft die u niet kent, die problemen tijdelijk als het ware wilt absorberen, hebt u de juiste instelling gevonden. Dan kunt u uw kracht ten volle ontwikkelen en gebruiken. De voorbeelden die ik u gegeven heb waren meer illustraties. Zo zou het misschien ook kunnen. Maar bindt u daaraan niet. Zoek uw eigen weg. Hebt u die weg eenmaal gekozen, besef dat u die weg verder moet gaan. U kunt niet zonder meer overstappen, want wie een bepaalde weg volgt om het licht te vinden, verbindt zich zozeer aan die methode, totdat hij zich van het licht voldoende bewust is, dat hij niet opzij kan gaan. Hij kan niet zeggen: "Ik laat het er nu bij zitten", zonder daar vooral geestelijk en in de capaciteiten op geestelijk terrein een behoorlijke terugslag van te krijgen. Vaak kan het bovendien in jezelf een soort tweeledigheid, een soort tweeslachtigheid, neemt u me niet kwalijk, ontplooiën waardoor je, tegen jezelf verdeeld, vaak dingen veroorzaakt voor jezelf die je anders had kunnen vermijden, dingen die je dan meestal niet prettig vindt. Weet waar je aan begint. Wie op weg gaat naar het werkelijke licht in het eigen ik, gaat op weg naar een toenemende reeks van erkenningen en verplichtingen. Degene die begint te leren hoe je dit moet doen, aanvaardt daarmee op zichzelf onbelangrijke regels en aansprakelijkheden.

Ten laatste zou ik er nog aan willen toevoegen hier. Besef dat het juist in dit verband erg belangrijk is dat u niet probeert een ander te vormen of te beoordelen, maar dat u zich juist daarin tot uzelve beperkt. Jezelf zijn, intenser en bewuster, is de meest juiste weg in dit opzicht. En daarmee heb ik naar ik hoop het antwoord gegeven op de vraag geïmpliceerd in het onderwerp dat u stelde.

Geen vragen? Die zijn er wel, maar die worden angstvallig binnenboord gehouden. Ik kan u alleen zeer oppervlakkig dit antwoord geven. Je kunt nooit weten of deze dingen echt zijn of niet, je kunt het alleen ervaren. Echtheid is niet afhankelijk wanneer het hierom gaat, van formuleringen, maar van resultaten. Besef dit en zoek liever naar een resultaat dan naar een verklaring. Pas wanneer het resultaat beheerst wordt, is het mogelijk om aan een verklaring te denken en dan is het nog lang niet zeker dat de verklaring de meest juiste is. En als mens heb je die vaak nodig. Het paranormale en zeker datgene wat we nu, het esoterisch paranormale, besproken hebben is afhankelijk, eerst van de ervaring en van de wil. Daardoor eerst is het resultaat mogelijk. Wie eerst vanuit de verklaring wil uitgaan, bereikt nooit iets. En aangezien u verder niets te vragen had of is er iemand?

❖ *Kunt u ons een aanwijzing geven of een raad voor het zoeken naar verdwenen personen?*

Het hangt niet direct met dit onderwerp samen, maar stel u nu eens voor dat u dit licht in uzelve werkelijk hebt kunnen opvoeren, dan geef ik u de raad die u alleen kunt opvolgen wanneer u dit licht werkelijk bezit en dat is de enige juiste raad in dit opzicht. Probeer vanuit uzelf dit licht te laten uitgaan en wel bij voorkeur, dat hoeft niet maar het is wel de meest juiste weg, vanuit de fontanellen. Stuur uw besef met dit licht mee. Op het ogenblik dat u voelt dat u groter geworden bent, want daar komt het meestal op neer, en misschien ook nog uzelf ergens ziet, beneden, herhaalt u de beschrijving bij uzelf van een persoon die u zoekt, de karakteristieken zover u die kent. Daarna richt u zich alleen daarop. Wanneer die persoon, hetzij in uw eigen wereld, hetzij in een van de toch wat lagere lichtwerelden of schaduwwerelden aanwezig is, dan zult u die persoon herkennen. Wanneer u die persoon ziet kunt u rustig vragen, dit is een geestelijk gebeuren: "Waar ben je?" Eventueel: "Wat kan ik voor je doen?" De antwoorden die u krijgt zullen onvolledig zijn en meestal zeer snel worden gesproken. Maar u kunt ze opnemen. Zeg dan tot uzelf: "Dit moet ik onthouden." Kijk dan een beetje uit of dat u zeggen wilt: "Ja, ik droom, ik ga naar mijn lichaam terug". Op het ogenblik dat u die gedachte voltooid hebt zult u waarschijnlijk uit een soort sluimering wakker schrikken, ook wanneer u dat gedaan hebt in de normale slaaperiode. Dan hebt u fragmenten in uw herinnering. Noteer die zo snel mogelijk en u hebt de meest juiste methode gevolgd om personen waarvan u niet weet waar ze zijn terug te vinden. Er zijn veel andere methoden. U kunt het doen met radiësthesie, maar daarvoor heb je personen nodig die over bepaalde gaven of gevoeligheden beschikken en het is niet altijd uit te maken of uw gave in overeenstemming is met de taak die u ze wilt opleggen. Ook wat u zelf betreft geldt dit.

Daarom heb ik u de meest juiste methode gegeven, ene die overigens aansluit bij hetgeen ik in het onderwerp naar voren bracht. Voldoende?

Ja vrienden, dan blijft mij niet veel meer over dan afscheid van u te nemen. Ik heb geprobeerd u iets te leren. En of u het nu gelooft of niet, dat licht in uzelf waarover we spraken, dat bestaat in beginsel wel degelijk. Noem het uw ziel, als u zo wilt. Leer een beetje daarmee contact opnemen, het zal u toch niet schaden en probeer dan eens wat te doen voor een ander, niet door raadgevingen of iets anders, maar gewoon door de anderen iets te lenen van uw kracht die u zult nodig hebben. U zult zien dat u er veel rijker van wordt.

Ik dank u voor uw aandacht. Goeden avond.